

Sygn. akt VII U 437/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Roslan-Karasińska
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Rapacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2019 r. w Warszawie

sprawy K. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o wcześniejszą emeryturę (z warunków szczególnych)

na skutek odwołania K. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 5 lutego 2018 r., nr (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od odwołującego się K. S. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 437/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 5 lutego 2018 r. wydał decyzję, znak: (...), którą odmówił K. S. (1) prawa do wcześniejszej emerytury z warunków szczególnych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż odwołujący nie udowodnił wymaganego 15 letniego okresu pracy szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy wskazał, iż odwołujący do wniosku nie załączył żadnych świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych. (decyzja z dnia 5 lutego 2018 r., k. 13 tom III a.r.).

K. S. (1) złożył w dniu 12 marca 2018 r. odwołanie od decyzji odmownej z dnia 5 lutego 2018 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddziału w sprawie prawa do wcześniejszej emerytury z warunków szczególnych znak: (...). Ubezpieczony w uzasadnieniu wskazywał, iż zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów dnia 7 lutego 1983 r. zawód który wykonywał (operator ciężkich maszyn budowlanych) objęty był warunkami szczególnymi zawartymi w wykazie B Dział V pkt. 3 i dodatkowo w dziale VIII pkt. 3 (maszyny budowlane gąsiennicowe). Na dowód zasadności

odwołania K. S. (1) przedłożył Sądowi posiadane świadectwa pracy. Jednocześnie do odwołania K. S. (1) dołączył oświadczenie wnioskodawcy w sprawie braku dokumentów oraz zeznania świadków M. W. oraz S. S. (odwołanie k. 3 - 6 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., podnosząc, iż brak jest podstaw do kwalifikowania okresu pracy wnioskodawcy jako operatora ciężkich maszyn budowlanych oraz maszyn budowlanych gąsienicowych, traktowanej w tej branży jako praca w warunkach szczególnych. Odwołujący, zdaniem organu rentowego nie złożył żadnego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych albo świadectwa pracy z informacją o takim zatrudnieniu. Ponadto zeznania świadków na okoliczność pracy w szczególnych warunkach nie są środkiem dowodowym postępowaniu przed organem rentowym. Równocześnie organ rentowy poinformował, że odwołujący ukończył wiek 60 lat 19.01.2018r., nie jest członkiem OFE i wykazał okres składkowy, nieskładkowy i uzupełniający w wymiarze powyżej 25 lat (odpowiedź na odwołanie k. 7-7v.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. S. (1) urodzony dnia (...), w dniu 4 stycznia 2018r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w (...) Oddziale wniosek o emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach (wniosek o emeryturę, k. 1-4 tom III a.r.).

Powyższe skutkowało przeprowadzeniem przez organ rentowy postępowania wyjaśniającego, w toku którego organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie udowodnił 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale w pełnym wymiarze czasu pracy, do wniosku odwołujący nie załączył żadnych świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych. W oparciu o tak poczynione ustalenia organ rentowy wydał decyzję z dnia 5 lutego 2018 r. znak: (...), którą odmówił K. S. (1) prawa do wcześniejszej emerytury z warunków szczególnych. Organ rentowy wskazał, iż na podstawie dowodów dołączonych do wniosku Zakład przyjął za udowodnione na dzień 01-01-1999 r. 5 dni nieskładkowych, 25 lat, 9 dni składkowych, sumarycznie okres 25 lat, 14 dni. Jednocześnie ZUS wskazał, iż odwołujący nie udowodnił wymaganego 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, do wniosku odwołujący nie załączył żadnych świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych (decyzja z dnia 5 lutego 2018 r., k. 13 tom III a.r.).

W toku postępowania przed tut. Sądem ustalono, że wnioskodawca K. S. (1) był zatrudniony w okresie od 13 lipca 1997 r. do dnia 24 października 1993 r. w pełnym wymiarze w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) na stanowisku operatora koparki. W trakcie pracy w powyższym zakładzie pracy, był on kierowany do pracy na stanowisku ślusarza remontowego, operatora spycharki. Z dniem 22.09.1977r., odwołującemu zostało powierzone stanowisko operatora spycharki w D. Głównego Mechanika Zakładzie Produkcji (...) w L.. Z dniem 1.12.1977r. odwołujący, miał powierzone obowiązki ślusarza remontowego - operatora spycharki, w transporcie wewnętrznym. Na stanowisko operatora spycharki, odwołujący, został przeniesiony ponownie z dniem 02.05.1979r.

Według odpisu uprawnień, wydanych, na podstawie wymienionego powyżej rozporządzenia, znajdującego się w pliku akt osobowych, odwołujący z dniem 9.10.1976r. nabył uprawnienia, jako maszynista III klasy koparki jednoznaczniowej wielkość maszyny do 0,6m³., która uprawnia do pozwalają odwołującemu obsługiwać spycharki kl. III o mocy silnika do 110 kW, czyli także małe maszyny przeznaczone do robót ziemnych. (k. 10 a.o., opinia biegłego k. 68-69 a.s., świadectwo pracy z dnia 28 października 1993 r. k. 1 a.r., dokument powierzenia k. 29, 30, 31, 32 a.o., opinia biegłego 65 – 76, zeznania świadka M. W. k. 59 – 60 a.s., i częściowo zeznania świadka S. S. k. 60 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy, aktach rentowych pozwanego organu oraz aktach osobowych ubezpieczeniowego ze spornego okresu, których prawdziwość i rzetelność nie była żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu. Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowiły zeznania świadków M. W., S. S. oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu w postaci przesłuchania odwołującego, jak również dopuszczenie i przeprowadzenie

dowodu z opinii biegłego z zakresu bhp na okoliczność ustalenia, iż praca wykonywana przez ubezpieczonego była pracą w warunkach szczególnych, bądź w szczególnym charakterze.

Dowody w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są spójne, logiczne wzajemnie się uzupełniają.

W ocenie Sądu zeznania świadków co do zasady w szczególności M. W. należy uznać za szczególnie istotne, albowiem był on przełożonym odwołującego i w związku z powyższym dysponował wiedzą dot. wykonywanych przez odwołującego się czynności i charakteru jego pracy. Natomiast Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom S. S., albowiem jego zeznania nie były miarodajnym i wiarygodnym materiałem dowodowym na okoliczność charakteru wykonywanej pracy. Wskazać należy, iż świadek ten nie mógł dysponować pełną wiedzą, pomimo iż pracował tym samym zakładzie pracy ale na innym stanowisku tj. spawacza, zatem nie mógł wykonywać pracy w tym samym miejscu, co odwołujący. Ponadto Sąd nie dał wiary zeznaniom w zakresie w jakim S. S. wskazywał, iż nie było przestoju w pracy jak był duży mróz, albowiem nie jest to spójne z zeznaniami świadka M. W., ani zasadami logicznego myślenia. Z całą pewnością w trakcie dużych mrozów nie można było wykonywać pracy operatora koparki. Tym bardziej, iż sam odwołujący przyznał, iż w roku 1979 r. kiedy była zima stulecia, ciężkim sprzętem wyjeżdżali odśnieżać drogi jak również teren budowy. Zeznaniami odwołującego Sąd dał wiarę jedynie częściowo, a to na okoliczność samego zatrudnienia, natomiast w zakresie w jakim negował on pracę w charakterze ślusarza oraz przestoje spowodowane złymi warunkami atmosferycznym, w ocenie Sądu tracą one walor wiarygodności, gdyż są wewnętrznie sprzeczne, a także niespójne z pozostałym materiałem dowodowym któremu Sąd dał wiarę.

Nadto w toku sprawy Sąd, w celu uzyskania wiadomości specjalnych dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty ds. bhp M. M.. Biegła M. M. udzieliła jednoznacznej odpowiedzi dotyczącej okoliczności wykonywania przez odwołującego pracy w szczególnych warunkach w spornym okresie i w oparciu o złożoną przez tego biegłego opinię Sąd poczynił ustalenia, które konsekwencji nie pozwoliły na zaliczenie okresu wykonywania pracy w całym okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) jako okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Sąd dopuścił dowód także z uzupełniającej opinii biegłego, w której biegły w sposób rzetelny i logiczny utrzymał stanowisko w sprawie i wyjaśnił wszelkie wątpliwości co tylko wzmocniło walor jej wiarygodności.

Zdaniem Sądu zgromadzony materiał dowodowy nie budził wątpliwości i był wystarczający do wydania orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego K. S. (1) od decyzji z dnia 5 lutego 2018 r., znak: (...) nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, (tj. - zgodnie z art. 196 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 01.01.1999r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn).

Zgodnie natomiast z ust. 2 tego art. emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Przepisami dotychczasowymi o których mowa wyżej, są przepisy art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego

pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., nr 8, poz. 43 zm.).

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W myśl zaś ust. 3 tego paragrafu do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, o których mowa w ust. 1, zalicza się także okresy pracy górniczej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin oraz okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin, a także okresy pracy lub służby, o których mowa w § 5-10.

Wskazać również należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust. 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których jest mowa w ust. 1 stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Należy podkreślić, iż w postępowaniu przed sądem okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, na mocy Rozporządzenia, można ustalić na podstawie innych środków dowodowych, niż jedynie dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84).

Sąd poprzez analizę zebranego w sprawie obszernego materiału dowodowego w postaci akt osobowych odwołującego, akt rentowych jak również na podstawie zeznań świadków i odwołującego oraz opinii biegłego specjalisty z zakresu bhp doszedł do przekonania, że K. S. (2) nie spełnił na dzień 1.01.1999 r. warunku 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Należy zgodzić się z ustaleniami poczynionymi w opinii biegłego, na mocy której wskazano, że staż pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach nie spełnia przesłanki 15 lat.

Wskazać należy, iż jak podnosił biegły K. S. (1) zgodnie z posiadanymi uprawnieniami, mógł obsługiwać najmniejszą koparkę jednonacyniową, oraz najmniejszą spycharkę, które, ze względu na swoje parametry techniczne, miały ograniczone możliwości w zakresie wykonywania prac ziemnych, w szczególności w okresach zimowych. Jak wskazywał biegły w naszych warunkach klimatycznych głębokość przemarzania gruntów wynosi od 0,8-1,2 m. Roboty ziemne przy użyciu małych koparek i spycharek, takich jak: wykopy pod fundamenty, układania przewodów wodno-kanalizacyjnych, gazowych itp. planowano i realizowano sezonowo z wyłączeniem okresu zimowego. Dlatego, na czas zimowy w budownictwie zwłaszcza mieszkaniowym, nie planowano prac ziemnych. Zasadą było tzw. zamykanie przed zimą stanów surowych budynków i prowadzenie w nich robót wykończeniowych. Dlatego, w spornym, co do charakteru zatrudnienia okresie, planowane prace zimne wykonywane były sezonowo, w okresach od kwietnia do listopada. Powyższe znajduje także odzwierciedlenie w orzecznictwie. W wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 września 2015 r. o sygn. Akt III AUa 1521/14 stwierdzono, że „w naszych warunkach klimatycznych tego rodzaju prace nie są wykonywane przez cały rok kalendarzowy. Prace w budownictwie mają charakter sezonowy i nie planuje się takich prac na zimę”. Nie ulega więc wątpliwościom, że taką właśnie pracę wykonywał odwołujący, niniejszym też nie można zaliczyć całego okresu świadczonej pracy jako pracę w warunkach szczególnych. Dlatego też jak słusznie wskazywał biegły, należy uznać, iż praca odwołującego od 13.07.1977r. do 30.11.1977r. na stanowisku operatora koparki, spełnia wymogi prac wymienionych w poz. 3 działu dział V. (w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych) wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w

szczególным charakterze. Praca wykonywana od 01.12.1977r. do 01.11.1978r. nie spełnia wymogów § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca wykonywana w okresie od dnia 02.11.1978r. do 24.10.1993r. na stanowisku maszynisty spycharki, może być kwalifikowana, jako praca wykonywana w szczególnych warunkach, sezonowo, z wyłączeniem okresów zimowych, od listopada do marca, każdego roku.

Zatem skoro odwołujący wykonywał w spornym okresie zatrudnienia na stanowisku operatora koparki jedynie część prac odpowiadającym pracom w warunkach szczególnych, ponieważ jak wykazano wyżej powierzano mu stanowisko operatora spycharki jak również ślusarza remontowego - operatora spycharki, w transporcie wewnętrznym, to nie pracował on stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego K. S. (1) od zaskarżonej decyzji pozwanego organu rentowego i podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami orzekł jak w sentencji wyroku, poprzez oddalenie odwołania.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. związku § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

(...)